

APRINDEREA LUMINII

(There Is A Man Here That Can Turn On The Light)

29 decembrie 1963

W.M. Branham

Jeffersonville, Indiana, SUA

**Tradusă de fr. Frank în timpul
predicilor din Krefeld**

Sunt bucuros că astăzi pot fi din nou în acest loc. Mai avem de stat două zile aici, și dacă este în voia Domnului, la vară mă voi întoarce. Voi știți, când am fost în New York am primit o viziune, că adunările din țările Scandinave să fie anulate. În timp ce eram în New York, Domnul mi-a vorbit într-o viziune și mi-a spus că aceste adunări să nu aibe loc, căci El are altceva de gând. Noi vom vedea cum va călăuzi Domnul mai departe. Poate este voia lui Dumnezeu să vin înapoi și să vorbesc despre cele șapte trâmbițe. Știm că totul lucrează foarte bine, prin urmare noi vom face doar ceea ce vrea El.

Acum văd că vă schimbați locurile unul cu celălalt; o puteți face acum. Atunci când ținem adunările noi dorim să închiriem auditoriul colegiului care are o capacitate de 5.500 de locuri. Eu am nădejdea că ne putem aduna cu toții împreună.

Voi știți că în pecetea a șasea răsună toate cele șapte trâmbițe, chiar înainte să fie deschisă pecetea a șaptea, care este în legătură cu revenirea lui Hristos.

În seara aceasta am un mesaj foarte important pe care vreau să-l aduc chiar înainte de serviciul de vindecare. În această dimineață nu voi predica prea mult, dar am ceva pe inimă să spun Bisericii: cum decurg lucrurile în acest timp și unde ne aflăm noi conform Scripturii. În dimineața aceasta doresc să deschideți Biblia împreună cu mine și să citim din Is. 42 începând cu vers. 1.

Suntem foarte bucuroși că în această dimineață ne aflăm în acest loc. Îl văd pe fratele Dauch care stă și el aici împreună cu noi. El zăcea pe patul morții, dar el a crezut cu adevărat și Domnul l-a

binecuvântat în mod minunat. Fratele Dauch, care este în vârstă de 91 de ani, a avut o insuficiență cardiacă completă și pe deasupra și un atac de cord. Iar medicii i-au spus că ei nu văd nicio posibilitate ca el să mai trăiască. Acum fratele Dauch trăiește, însă doctorul lui a murit. Un bărbat de 91 de ani cu insuficiență cardiacă completă și cu un atac de cord. Eu am avut o viziune în care l-am văzut și cum aveam să-l salut pe stradă. Apoi l-am văzut șezând în biserică. Eu am mers la el și el era sub masca cu oxigen și i-am spus: „Ascultă! Așa vorbește Domnul: eu te voi vedea din nou în adunare și te voi saluta pe stradă”. Când am venit la Louisville, m-am dus la restaurantul Blue Boar ca să servesc masa și când am ieșit din mașină l-am întâlnit pe stradă pe fratele Dauch și l-am salutat. Iar după aceea l-am văzut șezând în adunare, așa cum mi-a arătat Domnul în viziune.

Voi știți că această predică se înregistrează pe benzi și de aceea vă rog să aveți puțină răbdare. Începem cu citirea Cuvântului din Is. 42, iar apoi din Mat. 4.

Citim din Is. 42:1-7: *„Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata. El nu va striga, nu-Și va ridica glasul și nu-l va face să se audă pe ulițe. Trestia frântă n-o va zdrobi, și mucul care mai arde încă nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr. El nu va slăbi, nici nu Se va lăsa până va așeza dreptatea pe pământ; și ostroavele vor nădăjdui în legea Lui.*

Așa vorbește Domnul Dumnezeu care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc, și suflet, celor ce merg pe el. Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire și Te voi lua de mână, Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor, să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întuneric”. Acum, din Mat. 4 doresc să citesc împlinirea acestei prorocii date de Isaia.

Citim din Mat. 4:12-17 *„Când a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galilea. A părăsit Nazaretul și a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali, ca să se îplinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: «Țara lui Zabulon și țara lui Neftali înspre mare, dincolo de Iordan, Galilea*

neamurilor, norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții a răsărit lumina.» De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască și să zică: «Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape»”.

Fie ca Dumnezeu să adauge binecuvântările Sale la Cuvântul Său. Din aceste texte doresc să iau ca temă: **„Există un om aici care poate aprinde lumina”**. Lucrul de care noi avem nevoie este lumina. Odată la Phoenix am vorbit deja despre cele trei teme, iar una din ele era „De ce a fost născut Isus în Betleem?”. A trebuit să se întâmple așa pentru că El este Betleem. Betleem înseamnă Casa pâinii lui Dumnezeu. Fiecare creștin este născut în Casa unde este pâinea lui Dumnezeu, în Casa unde este frântă pâinea lui Dumnezeu.

Voi știți că o vreme David a fost un fugar respins de oamenii lui. Betleemul era asediat, iar filistenii înconjuraseră Betleemul. David era ca un străin fugar. Observați, acesta este un tablou spre Hristos, care a devenit un străin pentru ai Săi care L-au respins. David era respins de ai lui, cu toate că el era împăratul uns, după ce prorocul îl unse cu untdelemn. Dar el și-a adunat în jurul său niște viteji dintre neamuri; toți care au stat de partea lui erau dintre neamuri și făceau totul pentru el. Acei viteji au trecut prin oștirea vrăjmașului, i-au ucis pe acei uriași, frați ai lui Goliat și i-au adus apă lui David. Ei au știut că într-o bună zi el va ajunge la putere căci el fusese uns ca împărat. El a fost respins de proprii săi oameni, dar a fost recunoscut de străinii dintre Neamuri care au stat de partea lui.

Tot așa este astăzi cu Hristos care este necunoscut alor Săi. Așa ne spune Biblia, că El a venit la proprietatea Lui. Ce ne spune aceasta despre epoca Bisericii Laodiceea? El stă afară și bate la ușă pentru ca glasul să-I fie ascultat și să I se deschidă ușa. Propria Lui Biserică L-a scos afară. El este Cuvântul, dar ei nu vor să lase Cuvântul înăuntru, ei au crezurile și dogmele lor. Acești bărbați viteji din jurul lui David erau dintre Neamuri. Acum nu doresc să intru în această temă, dar voi știți cum îl susțineau ei. Voi știți pe Rahav care a primit pe acei bărbați care veniseră să iscodească țara; fiul ei a fost cel ce a început să zidească cetatea Betleem. Este scris: *„Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o*

Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel” (Mat. 2:6). Ei aveau totul în Ierusalim. Dar Domnul alesese acest loc.

Înțelegeți? David, care fusese respins, a fost cel uns cu untdelemn. Cetatea care a fost respinsă și asediată a fost cetatea aleasă de Domnul. Cei respinși, cei alungați sunt aceia pe care îi primește Domnul. Înțelegeți? Așa cum atunci oamenii dintre neamuri s-au strâns în jurul lui David tot așa acum oamenii dintre neamuri vin la Hristos. Isus Hristos este Împăratul împăraților, Fiul lui David. David fusese născut în această cetate Betleem care înseamnă Casa pâinii lui Dumnezeu. El este Pâinea lui Dumnezeu. Noi venim la El. Când filistenii și-au concentrat trupele de asalt în jurul cetății atunci „*David a avut o dorință, și a zis: «Cine-mi va da să beau apă din fântâna de la poarta Betleemului?»*” (2 Sam. 23:15). Atunci trei viteji care au auzit dorința lui au trecut prin tabăra filistenilor, au scos apă din fântâna de la poarta Betleemului, au adus-o și au dat-o lui David. Cuvântul lui le-a fost o poruncă. Tot așa ar trebui să fie Cuvântul Domnului și Împăratului nostru o poruncă pentru noi, ca să mergem și să-l împlinim. Ei știau că într-o zi David va ajunge la putere pentru că au înțeles ce înseamnă ungerea. Ei știau că ceea ce a făcut prorocul era conform Cuvântului. Pentru ei era o poruncă. Deja gândul exprimat de David era o poruncă pentru ei. Acesta este un tablou umbră al Bisericii dintre neamuri. Acești viteji erau curajoși, neînfricați și n-au pus niciun preț pe ce s-ar fi putut întâmpla. Unul a luat o sabie și a ucis opt sute de filistenii. Un altul s-a întâlnit cu un egiptean războinic înarmat cu o sulică. Acesta avea doar o bătă în mâna lui cu care a lovit mâna războinicului, i-a luat sulica și l-a omorât cu aceasta. Voi știți că atunci erau acei uriași care aveau degete de 35 de centimetri, iar acei viteji au ucis astfel de bărbați. Ei erau convinși, priveau la unsul și știau că el va ajunge la putere. O de-am putea noi înțelege!

Când a ajuns la putere, David i-a pus pe acești bărbați cârmuitori peste cetăți. Nu știți că atunci când Isus Își va începe Împărăția aici, noi vom împărăți împreună cu El? Înțelegeți? David se gândea la apa proaspătă din Betleem, din Casa pâinii lui Dumnezeu. Acești bărbați au plecat spre tabăra filistenilor, au parcurs 15 mile și-au scos săbiile și au luptat cu filistenii, nu pentru

că David le-a cerut-o, ci pentru că ei știau dorința inimii lui. În timp ce doi dintre ei se luptau, croindu-și o cale, unul purta găleata cu apă; ei trecuseră prin tabăra filistenilor, au scos apă din fântâna de la poarta Betleemului, au adus-o și au dat-o lui David. David era un bărbat al lui Dumnezeu. Atunci când acești bărbați i-au dat apa lui David, el n-a vrut s-o bea, a vărsat-o înaintea Domnului și a zis: „*Depart de mine, Doamne, gândul să fac lucrul acesta! Să beau sângele oamenilor acestora care s-au dus cu primejdia vieții lor?*” (2 Sam. 23:17). El n-a vrut s-o bea și a vărsat-o înaintea Domnului, aducându-I-o ca jertfă Lui.

Înțelegeți? Hristos ne-a dăruit viața veșnică. El este Jertfa de păcat pentru noi. El este Stânca lovită din care Și-a turnat viața Lui pe pământ. Toate neamurile își caută scăparea la El. Ce dorește El în această dimineață? El dorește o băătură proaspătă. Nu crezuri denominaționale, nu apă stătută. Ci apă de izvor. Haideți să mergem personal la izvor și să bem o băătură proaspătă, o închinare care nu este clădită pe crezuri și denominații, ci prin adevăratul Duh al lui Dumnezeu din mijlocul nostru. Căci noi vrem Adevărul. Nu crezuri! Ci vrem Cuvântul Lui. Haideți să fim curajoși în felul acesta.

Cum a lucrat Dumnezeu cu poporul Său? Câteodată prin visuri și alte căi. Voi știți, un vis este ceva secundar. Principale sunt viziunile. Voi puteți mânca prea mult seara, iar noaptea să aveți coșmaruri. Dar Dumnezeu poate dăruia și visuri adevărate. El i S-a arătat lui Iosif în vis și i-a spus: „*Iosife, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt*” (Mat. 1:20). De ce a lucrat Dumnezeu așa? Pentru că în acel timp nu era proroc în țară care ar fi putut proroci, de aceea Îngerul Domnului i s-a arătat lui Iosif în vis și i-a vorbit. Era ceva neobișnuit. Iosif era un bărbat neprihănit și Domnul i-a vorbit.

Înțelegeți? Nouă, Adevărul ne este trâmbițat astăzi. Dar pentru ceilalți este de neînțeles, neobișnuit. Dar dacă sunteți sinceri și cinștiți, Dumnezeu vă poate vorbi în diferite feluri: prin Cuvântul Său, prin vise, prin diferite moduri. Dacă voi v-ați predat toată ființa lui Dumnezeu, atunci El vă va vorbi. Înțelegeți? Așa cum l-am auzit pe fratele Neville predicând, despre calea de scăpare. A fost un mesaj minunat. Duhul Sfânt mă călăuzește pentru a vorbi în aceeași

direcție. Observați? Hristos născut în iesle – ceva neobișnuit. Dar totul a fost conform Cuvântului lui Dumnezeu. Deseară vom avea un mesaj în continuarea temei de acum.

Este scris: „*Țara lui Zabulon și țara lui Neftali înspre mare, dincolo de Iordan, Galilea neamurilor. Norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină*”.

Acum vorbim despre lumină. De prima dată se vorbește despre lumină în Gen. 1, primele versete. Lumina a venit prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. „*Dumnezeu a vorbit: «Să fie lumină!» Și a fost lumină*” (Gen. 1:3). Acum țineți minte: lumina vine prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. Lumina este confirmarea a ceea ce a exprimat El. Lumina este dovada că Cuvântul este corect. Ce ar fi fost dacă Dumnezeu ar fi spus: „*«Să fie lumină!»*” Și nu s-ar fi făcut lumină”? Ce ar fi fost atunci? Atunci cel ce ar fi vorbit nu era Dumnezeu. Dar înțelegeți? Lumina de acum este de asemenea o confirmare a Cuvântului lui Dumnezeu care a fost descoperit, a fost dovedit. Lumina Cuvântului Său vorbit. Nu există nimic care să poată trăi fără lumină, nu poate exista nicio viață fără lumină. Doar pentru că a venit lumina, a venit viața și chiar vegetația a început să crească.

Nu există viață veșnică în afara Fiului lui Dumnezeu care este Lumina. Voi știți că la început pământul era fără formă. Acum unii oameni argumentează și se ceartă despre lume, ce vârstă, câte milioane de ani are, ei încearcă să condamne Biblia și să spună că este greșită. Cum pot spune ei că Biblia este greșită când nici măcar n-o citesc? Biblia spune în Gen. 1:1: „*La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul*”. Punct. Aceasta este încheierea propoziției. Nu știm când s-a întâmplat aceasta și cât a durat aceasta, dar aceasta este treaba Lui, nu a mea. Dar pământul era fără formă, pustiu și gol, apele erau pe pământ și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor. Și „*Dumnezeu a poruncit: «Să fie lumină!»*”. Eu cred că atunci când El a exprimat aceasta soarele a și apărut. Dumnezeu a dorit să facă totul folositor, creând totul într-o ordine. Mai întâi peste fața adâncului de ape era întuneric, dar când „*Dumnezeu a poruncit: «Să fie lumină!»*” întunericul s-a retras, și deja era un cer fără nori și soarele strălucea în toată puterea lui. În Gen 1:4-5 este spus: „*și*

Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte”.

Întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu desparte lumina de întuneric. Cuvântul face separarea, desparte lumina de întuneric. Întotdeauna când Dumnezeu intenționează să facă ceva – indiferent de ceea ce face – El face același lucru: mai întâi El trebuie să despartă lumina de întuneric. Indiferent că El folosește un grup de oameni sau o singură persoană, mai întâi El desparte lumina de întuneric. O înțelegeți? Lumina a venit când Cuvântul lui Dumnezeu a fost exprimat. Lumina vine prin Cuvântul Lui vorbit. „*Dumnezeu a poruncit: «Să fie lumină!»*”. Ce ar fi fost dacă lumina n-ar fi venit? Înțelegeți? Dar lumina a venit ca să despartă lumina de întuneric. Cuvântul Lui este un Cuvânt poruncitor, iar apoi se întâmplă. Cuvântul Lui a venit în acest timp, făcând o atmosferă agreabilă, iar necredința a fost obligată să se retragă.

Înainte serviciului divin, azi dimineață am avut unsprezece interviuri. Nu știu dacă prietenul meu Jim Pool este aici cu băiețelul lui. Ei au venit la rugăciune cu băiețelul a cărui inimă avea palpitații și micuțul arăta de parcă trăgea să moară. L-am apucat de mână și i-am spus că el are rujeolă și de aceea are febră. Dar că se va vindeca de rujeolă și va fi din nou bine. Dumnezeu desparte lumina de întuneric, El desparte viața de moarte, iar El o face prin Cuvântul Său.

Acum, lumina venise, dar sămânța era în pământ, iar după aceea a răsărit. Când lumina soarelui a putut ajunge la sămânța care era în pământ, sămânța a început să crească. Înțelegeți? Sămânța a avut nevoie de lumină. Sămânța Lui este aici și este Cuvântul Lui. Singurul lucru de care are nevoie sămânța este lumina. El este Lumina, căci El este Cuvântul. Cuvântul și Lumina sunt același lucru. Cuvântul luminează și arată ce zace în interiorul seminței. Germenul de viață din sămânță izbucnește afară, dând mărturie despre lumina care a adus sămânța la viață. Dacă este un bob de grâu sau orice fel de sămânță ar fi, mai întâi trebuie semănată, iar apoi lumina aduce sămânța la viață. Numai acolo unde Cuvântul lui Dumnezeu este descoperit ca lumină, numai acolo viața poate ieși la suprafață. Dacă nu este așa, atunci poate fi pus sub semnul întrebării.

Dar când este descoperit voi veți vedea produsul, iar acest produs va vorbi, se va manifesta, dând mărturie despre tot ceea ce a spus Cuvântul. Cuvântul a spus așa, și când se împlinește timpul pentru ceea ce a spus, atunci viața care este în lumină aduce viața din sămânță la suprafață.

Dacă voi însămânțați o sămânță într-o pivniță întunecată, ea nu va răsări niciodată pentru că acolo nu există lumină. Dar de îndată ce lumina va atinge sămânța, lumina va aduce germenele de viață din sămânță la suprafață.

Același lucru este cu Cuvântul. Cuvântul este Dumnezeu. Când Cuvântul este semănat în noi și lumina cade asupra lui, aduce viața din Cuvânt la suprafață în noi. Așa a fost întotdeauna, în fiecare epocă. O, cât prețuim noi aceste lucruri mari: când Cuvântul vorbit este confirmat! „*Dumnezeu a poruncit: «Să fie lumină!»*”. Ce ar fi fost dacă lumina n-ar fi venit? Atunci oamenii n-ar fi fost siguri dacă Dumnezeu a vorbit sau n-a vorbit. Dar când Dumnezeu vorbește și noi vedem că ceea ce a vorbit El se împlinește, atunci lumina strălucește în întuneric și noi o vedem. Este lumină și viață. Întreaga viață naturală a venit la existență prin Cuvântul Lui vorbit, atunci când lumina a venit la existență. Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: soarele ca să stăpânească ziua, și luna să stăpânească noaptea. Înțelegeți? Întreaga viață naturală a venit la existență prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. Nu poate crește nimic și nicio sămânță nu poate răsări doar dacă soarele o luminează răspândindu-și lumina asupra ei și o încălzește. „*Dumnezeu a poruncit: «Să fie lumină!» și a fost lumină*”.

Indiferent de ceea ce spun oamenii, s-a întâmplat exact așa cum a vorbit Domnul. Viața naturală a venit la existență doar prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. De asemenea și viața veșnică vine doar prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu, care a devenit lumină. „*În El era viața și viața era lumina oamenilor*”. El este lumina lui Dumnezeu. El este Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu*” (Ioan 1:1). Este nevoie de lumina lui Dumnezeu ca să lovească Cuvântul pentru a-l face viu. Fie ca lumina să strălucească,

și lumina va aduce Cuvântul la viață la timpul potrivit. Amin. Înțelegeți? Atunci când se va împlini timpul hotărât.

Mai întâi sămânța trebuie semănată, iar după ce însămânțarea a avut loc trebuie să aștepti până crește; dar este nevoie de soare. Dumnezeu a dat făgăduințe pentru fiecare epocă. Iar când lumina strălucește peste făgăduințele date pentru timpul respectiv, atunci ele devin realitate. Noi știm ce ne-a spus Dumnezeu în Biblie unde avem Cuvântul scris al lui Dumnezeu. Biblia ne arată întreaga descoperire a lui Isus Hristos, Dumnezeu descoperit în Hristos. Hristos este Cuvântul devenit trup. Aceasta dovedește că Dumnezeu încă vorbește, dând viața veșnică celor ce cred Cuvântul lui Dumnezeu care devine o lumină manifestată în viața lor. Toate făgăduințele devin realitate când Isus Hristos, Cuvântul, devine trup printre noi. Întotdeauna Dumnezeu lucrează prin oameni.

Chiar dacă acum s-a făcut puțin mai cald nu vă îngrijorați. Eu sunt bucuros când este cald, mie îmi place căldura. Întotdeauna căldura aduce viața la iveală. Înțelegeți? Este nevoie de foc. Cuvântul S-a făcut trup. Când Cuvântul devine trup El este manifestat, descoperit. Cum? Luați Cuvântul și puneți-l în pământul potrivit, și atunci sămânța Cuvântului va rodi după soiul ei. Cuvântul pus într-o inimă potrivită se va manifesta de la sine, aducând rod. Fără lumina lui Dumnezeu nu poate trăi nimic natural și nici supranatural. Viața poate veni la existență doar prin lumină. Fără lumina lui Dumnezeu nu poate trăi nimic natural și nimic spiritual. Gândiți-vă la aceasta. Dar când El ne trimite lumina noi o respingem. Aceasta este partea tristă: lumina ne este trimisă, dar ea este respinsă.

V-ați putea imagina ca un om să spună: „Eu refuz să spun că soarele există. Eu nu cred că există soare?” Și el fuge în pivniță, închide toate geamurile și ușile, se ascunde în întuneric, spunând respingător: „Nu există soare. Nu există lumină!”. Imediat voi ați ști că ceva este pe dos cu un astfel de om, este ceva rău că el se ascunde într-o pivniță întunecată doar pentru a refuza lumina dată de Dumnezeu. Ceva nu este în ordine cu un astfel de om. El nu știe ce face, el respinge lumina fiindcă nu dorește să umble în ea. Aceasta arată că, mintal, ceva nu este în ordine cu un astfel de om. Eu spun aceasta cu toată dragostea și cu tot respectul, ceva nu este în ordine

cu un astfel de om care se întoarce la crezurile denominațiilor, refuzând strălucirea luminii din acest timp. Înțelegeți? El se întoarce înapoi la crezurile și formalismul lui, închide ușa după el, spunând: „Nu există botez cu Duhul Sfânt. Nu mai există minuni, nu mai există astfel de lucruri. Toate acestea au fost doar pentru apostoli”. Un astfel de om nu este sănătos spiritual, el s-a încuiat singur în întuneric în loc să permită ca Duhul Sfânt să poată veni asupra lui.

Domnul Isus a spus: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da*” (Ioan 15:7). Este ceva greșit cu acel om care respinge lumina dată de Dumnezeu. Cel neprihănit va trăi numai prin credință. Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt. Nu cu frânturi din Cuvânt, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Când un om refuză aceasta atunci este ceva greșit cu el, ceva nu este în ordine cu experiența și cu trăirile lui. El pretinde că Îl iubește pe Dumnezeu, numai cu gura, dar apoi, cu fapta, respinge tot ceea ce vine de la Dumnezeu. El respinge și apoi se retrage în carapacea denominației lui, zicând: „Pleacă de aici! Nu-mi spune nimic de lucrurile acestea. Eu și așa nu cred nimic din tot ce îmi vei spune”.

Nu demult, un bărbat a zis: „Nu-mi pasă, chiar dacă îmi aduci cincizeci de persoane vindecate de cancer și cincizeci de doctori care pot confirma aceasta, eu tot n-aș putea-o crede”. Cu un astfel de om este ceva greșit. Iar acest bărbat care afirma aceasta spunea că el este predicator. Dar din cauză că organizația lui nu crede în aceste lucruri supranaturale făcute cu puterea lui Dumnezeu, el nu crede că Cuvântul înseamnă ceea ce spune; apoi el pleacă în pivnița spirituală a organizației lui, refuzând să recunoască lumina, astfel că razele dătătoare de viață ale Duhului Sfânt nu-l pot încălzi pentru a aduce rod.

Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci. Dar dacă un om nu crede aceasta și decide să trăiască mai departe în întuneric în loc să trăiască în lumina lui Dumnezeu și a Bibliei care spune că „*Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci*” și că „*Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi*”, cu un astfel de om este ceva greșit, în viața lui ceva nu corespunde.

Așa o face Dumnezeu și astăzi cu Cuvântul acestui ceas. Duhul Sfânt vine și aduce Cuvântul, făcându-l viu, dar unii merg în denotații. Fie că ascuți acum sau mai târziu, când vei asculta banda, să știi că este ceva greșit cu trăirea ta, când tu spui că „Îl iubești pe Dumnezeu”, dar refuzi Cuvântul Lui; ceva nu corespunde. De ce se află Biserica într-o astfel de stare? Ei resping Cuvântul și astfel refuză să umble în lumină. Biblia ne spune să umblăm în lumină după cum El Însuși este lumină. Apoi avem părtășie unii cu alții și Sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat. Înțelegeți? Păcatul este necredința. Noi avem nevoie de lumina dată de Dumnezeu care exprimă viața în acest ceas, ca atunci în Gen. 1:3, când Dumnezeu a spus «*Să fie lumină!*» Și lumina a apărut. Lumina era acolo și întunericul a trebuit să se dea deoparte, fiind despărțit imediat de lumină. Întunericul rămâne peste crezurile și denotațiunile lor, iar ceilalți umblă în lumină, conform Cuvântului Său și știu că acesta este Adevărul. Nu este nimic închipuit. Este conform Scripturii.

Noi am înțeles că magii înțelepți au urmat steaua trimisă de Dumnezeu până au ajuns la locul unde au văzut Cuvântul împlinit. Ei au urmat lumina pentru a ajunge la locul unde Cuvântul s-a împlinit. Acum poate voi întrebați: cum au urmat ei? Ei erau magi, ei erau înțelepți. Voi știți că Balaam a fost un astfel de bărbat. Balaam era și el un fel de mag, era numit într-adevăr profet; el a prorocit, zicând: „*O stea va răsări din Iacov*” (Num. 24:17). Când acești magi înțelepți au înțeles că Cuvântul spusese că: „*O stea va răsări din Iacov*”, ei au urmat acel mic semn, acea dovadă a lui Dumnezeu care călăuzea spre acel loc unde era viața veșnică. Tot așa oamenii înțelepți de astăzi, care nu sunt orbiți de crezuri, vor urma Cuvântul vorbit de Dumnezeu până vor vedea plinătatea puterii lui Dumnezeu descoperită în Biserica Lui. Ei știu că este scris în Scriptură și că Dumnezeu a făgăduit-o pentru astăzi. Nu contează ce spun batjocoritorii: „Voi v-ați pierdut mințile, ș.a.m.d.”. Magii înțelepți au trecut prin multe națiuni și poate că ici și colo au văzut un turn de observare, au ajuns la cartierul general al denotațiilor și au întrebat: „*Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor?*”. Dar apoi au mers să cerceteze Cuvântul, au înțeles și au văzut că steaua

aceea îi călăuzea mai departe până când au ajuns la locul unde Lumina s-a descoperit. Cuvântul vă călăuzește la lumină, iar lumina vă descoperă Cuvântul. Observați că ei erau oameni înțelepți. Ei n-aveau o înțelepciune ca a oamenilor de astăzi, nu o înțelepciune a lumii acesteia care este o nebunie în ochii lui Dumnezeu! Voi care vă încredeți în școala voastră și puteți diviza atomul, să știți că aceasta nu vă poate da viața, nu! Viața vine numai prin Cuvântul și Lumina lui Dumnezeu. Eu mi-aș fi dorit ca ei să nu fi aflat niciodată cum se divide atomul. Dar a trebuit să se întâmple așa, pentru ca pământul să poată fi renovat. Lucrul acesta a trebuit să se întâmple pentru ca mai târziu să poată veni un cer nou și un pământ nou. Dar mai întâi, cei neprihăniți vor călca în picioare pe cenușa celor răi. Înțelegeți? Oamenii au folosit înțelepciunea lor proprie și au mâncat din pomul cunoștinței, nimicindu-se singuri. Dar cine vine la Pomul vieții va dăinui și va trăi în cerul nou și pământul nou.

O, Dumnezeule, trimite-ne această Lumină! Îngerii lui Dumnezeu s-au coborât asupra păstorilor și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Înțelegeți? Cuvântul este descoperit acolo unde strălucește Lumina. Lor le-a fost spus unde S-a născut Împăratul și unde trebuiau ei să meargă. El S-a născut atât de tainic într-o iesle a unui grajd de vite și cai, cu toate că El era Împăratul. Îngerii cerești au coborât și le-au cântat păstorilor imnuri cerești. Îngerii s-au arătat în acea lumină căci ei au adus mesajul – Cuvântul lui Dumnezeu, și au spus: „*astăzi în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*” (Lc. 2:11). Înțelegeți? Îngerii aveau Cuvântul și lumina i-a însoțit. După ce au auzit cuvintele pe care le-au spus îngerii acolo, ei aveau Cuvântul care avea să-i călăuzească la viața veșnică. Viața vine numai prin lumină. Magii înțelepți au venit în acea generație. El a fost lumina acelei generații. Prorocul a vorbit despre El. El a fost confirmat, El a fost Lumina, Cuvântul împlinit al lui Dumnezeu. Tot ceea ce spuseseră prorocii s-a împlinit cu El.

La început, când Dumnezeu a poruncit «*Să fie lumină!*», Lumina a venit, și Dumnezeu a vorbit prin proroc: „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu*” și așa s-a și întâmplat. Tot ceea ce a fost vorbit despre El, s-a împlinit. El a fost Lumina, El a

fost Viața, El a fost Cuvântul, El a fost împlinirea. Aleluia! Înțelegeți? El era descoperirea aceluși Cuvânt. Așa este și astăzi. Cuvântul lui Dumnezeu s-a împlinit în acest ceas, iar aceasta este lumina descoperită din acest timp. Prorocul, inspirat de Duhul Sfânt, a zis: „*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: «Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii»*”.

Înțelegeți? Cuvântul a trebuit să se împlinească. Lumina s-a coborât când Cuvântul s-a împlinit. Când Isus Și-a încheiat slujba și a murit, a fost îngropat și a înviat din morți, atunci cu El s-a împlinit: „*Eu nu voi îngădui ca preaiubitul Meu să vadă putrezirea*” (Ps. 16:10). Acest Cuvânt făgăduit s-a împlinit cu El, și înainte de a începe putrezirea El a fost înviat dintre morți.

În ziua Cincizecimii aceea era lumina care s-a arătat, care a strălucit când Duhul Sfânt s-a coborât. În cap. 28 Isaia a spus: „*«Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.» – Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia, Domnul*” (vers. 10-11). Aceasta este odihna de Sabat pe care Eu o voi da. Toți care nu vor să audă vor da din cap și vor pleca, dar ce se va întâmpla cu ei? La Cincizecime, când Duhul Sfânt a căzut peste ei, s-au comportat ca niște oameni beți care se clătinau sub influența puternică a Duhului Sfânt. Necredincioșii își băteau joc, și ziceau: «Sunt beți. Sunt plini de must!» (Fapte 2:13). Dar acela era Cuvântul care s-a întrupat în cei credincioși, făgăduința a fost confirmată iar ei au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Cuvântul vine la viață, manifestându-se, și este lumina din epoca respectivă. „*Dumnezeu a poruncit: «Să fie lumină!*» *Și a fost lumină*”. Așa cum deseori am amintit ce a spus prorocul Ioel: „*AȘA VORBEȘTE DOMNUL: În zilele de pe urmă voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!*”. Duhul Sfânt a căzut și a fost lumina Cuvântului. Lumina s-a descoperit și a adus Cuvântul la viață. El este Lumina, El este viața. Îngerii erau în acea lumină.

În toate epocile Dumnezeu a pregătit o anumită măsură din Cuvântul Său pentru acel timp și lua pe cineva prin care propovăduia Cuvântul și îi avea și pe aceia care îl credeau. Înțelegeți? Tot ceea ce a vorbit Dumnezeu, El o împlinește așa cum a anunțat prin proroci. Ei erau ca niște dumnezei căci Cuvântul Domnului a venit la ei. Isus a spus: „*Dacă Legea a numit «dumnezei» pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu – și Scriptura nu poate fi desființată – cum ziceți voi că hulesc Eu...*” (Ioan 10:35). Înțelegeți? El a vorbit Cuvântul prin proroci și El a fost manifestarea tuturor lucrurilor vorbite de proroci. Atunci El le-a putut spune: „Cum Mă puteți voi condamna? Pentru că Eu sunt rezultatul și împlinirea tuturor acestor lucruri vorbite de proroci”. El era Mesia demult așteptat, El era făgăduința împlinită personal. El a spus: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea. Ele mărturisesc cine sunt Eu, vă spun cine sunt Eu*” (Ioan 10:37-38).

Înțelegeți? În acel ceas întunecos în care trăiau, ei nu-L puteau crede și vedea, n-au putut înțelege cum poate fi El Fiul lui Dumnezeu când El era născut chiar aici în Betleem. N-a spus Cuvântul lui Dumnezeu că El Se va naște în Betleem? Ba da. Dar ei s-au gândit că El a fost născut nelegitim. Înțelegeți cine este El de fapt? Dar El le-a zis: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine, mărturisesc cine sunt Eu*” (Ioan 5:39). Nu-i de mirare că le-a spus: „*Eu sunt Lumina lumii*” (Ioan 8:12). Nu doar că El le-a spus: „*Eu sunt Lumina lumii*”, ci de asemenea a spus: „*Voi sunteți lumina lumii*” (Mat. 5:14). Dacă Cuvântul Lui este descoperit în voi, dând mărturie despre el, atunci și voi sunteți lumina lumii.

Observați că lumina a fost descoperită în fiecare epocă. Atunci ar fi bine să pun întrebarea: „De ce au refuzat-o ei atunci? Cum au putut-o ei face, când tocmai Biblia pe care o citeau s-a manifestat și împlinit înaintea ochilor lor?”. Acum țineți minte, eu vorbesc multor oameni în timpul acesta. Nu numai la patru sute, cinci sute de oameni de aici, ci vorbesc multor mii de oameni de pe întregul pământ. Voi puteți opri benzile de magnetofon și vă puteți întreba personal: De ce oamenii religioși, bărbați buni, de ce n-au

văzut ei atunci? Doar pentru că n-au cercetat Scriptura. Înțelegeți? Ei se gândeau în mintea lor: „Noi știm totul”. Nicodim a exprimat-o bine: „*Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el. Noi suntem conștienți de aceasta*” (Ioan 3:2). Dar tradițiile lor i-au reținut și de aceea ei L-au respins pe Mesia, Lumina care s-a aprins, Cuvântul care fusese confirmat.

Dacă faceți o comparație cu ziua de astăzi... Tot ceea ce se va întâmpla este scris în Cuvânt. Atunci de ce L-au respins oamenii aceia care erau învățători? Pentru că ei trăiau în strălucirea altei lumini. Ei fac și astăzi același lucru: ei trăiesc în trecut, privesc la sclipirea unei lumini trecute. Ei spun: „Moise a spus aceasta...și aceasta...”. În acel timp ei trăiau în lumina altei epoci, și exact același lucru se întâmplă și astăzi. Mesajul dovedește că Isus Hristos este același, dar oamenii doresc să trăiască în sclipirea luminii altor epoci și ei n-o văd.

Webster a spus că o astfel de sclipire este un fel de lumină falsă, nu este reală; este o închipuire ca un miraj pe un drum. Poți vedea acest lucru când conduci pe șosea. Soarele reflectă lumina pe șosea și aceasta arată de parcă ar fi umezeală pe șosea, dar când ajungi în acel loc șoseaua este uscată și nu este nimic, este doar o sclipire falsă, este o reflexie falsă a unei lumini adevărate. Aceasta este ceea ce face Diavolul astăzi: le arată oamenilor un miraj, un Consiliu Mondial al Bisericilor, un grup de denominații care demult sunt dovedite a fi false, și ei nu văd că lumina lui Dumnezeu strălucește.

Noi n-avem nevoie de nimic fabricat, de închipuiri, ci avem nevoie de lumina reală care strălucește. Nu într-o altă epocă, ci acum. Celelalte epoci au trecut. Înțelegeți? O astfel de sclipire nu este reală, nu este adevărată. De fapt este o reflexie a luminii adevărate, dar nu în legătura corectă. Cum ați putea ști că El era lumina? Pentru că Cuvântul care a fost făgăduit mai dinainte s-a descoperit prin El, astfel că El era lumina acelui Cuvânt vorbit. O aceasta mă face să strig de bucurie. Înțelegeți aceasta? Ei trăiesc în trecut. Dar când Cuvântul adevărat vine la viață, el este lumina a ceea ce a spus Dumnezeu. Ce ar fi fost dacă la început Dumnezeu ar

fi spus «*Să fie lumină!*» și ar fi apărut altceva? Ar fi fost doar un miraj înșelător, atunci n-ar fi fost Dumnezeu acela care a vorbit. Ce ar fi fost dacă Dumnezeu ar fi spus «*Să fie lumină!*» și s-ar fi întunecat și mai tare? Nu. Lumina a trebuit să vină, căci Cuvântul Lui trebuie să se manifeste, să se descopere. Este lumina asupra Cuvântului lui Dumnezeu care se descoperă, se manifestă acum.

Acum se spune: „Cine sunteți voi?”. Atunci ei spuneau: „Noi știm că Tu nu ești întreg la minte. Tu vrei să ne spui ceva? Noi știm că Tu ai fost născut în păcat. Noi nu știm de unde vii, din care grupare faci parte Tu. Tu ești un nebun”. Dar El era Lumina adevărată a lui Dumnezeu care strălucea. Dar Diavolul le-a orbit ochii; ei ziceau: „*Noi îl avem pe Moise*”. El le-a zis: „*Dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, M-ați fi recunoscut*”. Dacă L-ați crede pe Isus atunci voi ați recunoaște ceea ce a spus Dumnezeu pentru acest ceas. Ați recunoaște faptele lui Hristos pentru această zi. Isus a spus: „*Toți prorocii au vorbit despre Mine. Dacă ați crede ceea ce au spus ei, atunci M-ați recunoaște și pe Mine, fiindcă ceea ce au spus ei că voi face, iată că Eu fac. Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?*”. Dar ochii lor erau orbiți cu toate că adevăratul Cuvânt a fost vorbit și împlinit înaintea ochilor lor. Gândiți-vă la aceasta: ei au pretins că cred Cuvântul, dar tradițiile lor le-a întors privirea de la Cuvântul adevărat spre o sclipire falsă. De aceea ei n-au putut vedea adevărata lumină. Așa a fost în fiecare epocă și așa este și astăzi.

Înțelegeți? Cuvântul adevărat strălucește. Dar ei sunt atât de îndoctrinați încât sunt orbiți și nu pot vedea. Isus le-a zis: „*Voi sunteți orbi și povățuiți pe alți orbi*”. Ei ar fi trebuit să fie în stare să vadă, să recunoască cine era El, dar ei nu L-au recunoscut. Cum am spus, o sclipire este o lumină falsă, un miraj, o concepție falsă despre lumina adevărată. Voi puteți vedea deosebirea: ceea ce a spus Isus, ceea ce ne mărturisește Cuvântul lui Dumnezeu, se întâmplă.

Dar acum ne oprim o clipă și ne întrebăm: Cine este în lumină? Astăzi oamenii fac marea greșeală pe care au făcut-o oamenii de atunci. Fraților, nu sunteți de părerea că este timpul să ne oprim și să ne întrebăm: „*Ce este Lumina? Unde este Lumina? Care este Adevărul?*”. De ce n-o faceți? Voi v-ați decis deja și nici măcar nu știți. De ce nu vă opriți acum să vă întrebați: „*Ce zice Cuvântul?*”.

El Își împlinește Cuvântul până la ultima literă și Lumina strălucește. Eu vă provoc la fel cum i-a provocat Isus atunci: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine*” (Ioan 5:39). Scriptura mărturisește despre Cuvântul și lucrările care se împlinesc în acest timp, care sunt lumina și viața Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu a spus așa, dar tradițiile și lucrurile voastre sunt exact ce spune Scriptura: „*Toate mesele sunt pline de vărsături murdare*” (Is. 28:8).

Fraților, vă dați seama de ceea ce faceți? Voi respingeți tocmai lucrul pe care Dumnezeu îl confirmă înaintea voastră, prin faptul că voi vă întoarceți înapoi la vărsăturile voastre tradiționale, așa cum câinele se întoarce la vărsăturile lui. Dacă voi ați mâncat ceva ce v-a îmbolnăvit și voi ați vomitat, atunci de ce vreți să mâncați ce ați vomitat? Voi luterani, metodiști, bapțiști, prezbiterieni, penticostali, de ce vreți voi să vă întoarceți înapoi? Ne întoarcem imediat la aceasta.

Ei umblă într-o sclipire, după un miraj, după o concepție falsă a adevăratei lumini. El a dovedit că El era Lumina. Cei ce L-au crezut au fost doar o minoritate pe care de-abia o poți exprima în procente. Erau doar o mică parte dintre iudei care au putut crede cu adevărat. El era în patria Lui și ei nu știau că El era acolo. Ei se gândeau: „Aceasta este o lucrare falsă”. – ei credeau aceasta pentru că denotația lor le-a spus-o așa. Dar acolo era adevărata lumină care strălucea. În loc să cerceteze și să vadă dacă lucrările pe care le făcea El sunt împlinirea a ceea ce zice Scriptura. Este un lucru serios fraților. Noi trăim într-un timp îngrozitor. El era Lumina în care ei pretindeau că umblă și I se închină.

Așa este și astăzi. Ei sunt de părerea că I se închină Lui. Și penticostalii din acest timp pretind aceasta, și totuși ei sunt orbi și nu pot vedea. Ei s-au organizat, s-au întors înapoi la tradițiile lor și spun: „Noi vom merge și vom face aceasta, aceea și cealaltă”. Dar lucrările Lui sunt descoperite, este Cuvântul viu confirmat. El era acea Lumină făgăduită de la începutul lumii. Lumina este peste Cuvântul făgăduit al timpului respectiv. Ei au sucit lucrurile în așa fel încât nu mai puteau vedea lumina epocii respective. Ei pretindeau că I se închină Lui, credeau că se închină Creatorului cerului și al

pământului. Dar Isus a spus: „*Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenеști. Iar ei nu învață Cuvântul*”. El este Cuvântul. El era Cuvântul descoperit.

Indiferent unde ascultați această predică, eu sper că pătrunde aceasta în voi. Poate tu zici: „O, noi avem Cuvântul”. Desigur, ei toți poartă o biblie cu ei. Dar când Cuvântul făgăduit este confirmat și descoperit atunci este lumina care strălucește, iar apoi credeți cu adevărat. Atunci ei n-au crezut Cuvântul pentru acel ceas. Același lucru îl fac și astăzi. Ei țin sus tradițiile lui Luther, ale lui Wesley, tradiția penticostală. Dar acum este vorba de Cuvântul pentru acest timp. În spatele tradițiilor lor era adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, dar ei nu l-au putut vedea pentru că priveau la altceva. Așa este și astăzi. Fie ca Dumnezeu să permită să pătrundă aceasta adânc, căci este mai târziu decât vă gândiți voi.

Fiul meu Billy Paul vorbește în somn, dar el nu are deseori vise. Dar noaptea trecută a avut un vis care l-a zguduit. El a visat că era într-o adunare unde a fost spus: „Timpul s-a terminat. Timpul se termină”. El a început să strige în vis, spunând: „Permite-mi să-mi chem soția, copiii și rudele”. Apoi el m-a auzit spunând: Billy, ceasul este foarte aproape. Domnul Isus va reveni. Dacă nu este așa, atunci sunt un proroc fals”. Eu i-am mai spus unele lucruri și apoi i-am zis: „A sosit timpul, trebuie să mergem”. Apoi a povestit că din cer venea o lumină care strălucea. Apoi s-a uitat la mine și părea că flăcări de foc ieșeau din ochii mei. După aceea eu am exprimat lucrurile care se vor întâmpla. În vis el a văzut că această lumină care se cobora era o piatră tăiată dintr-un munte. Voi știți ce spune prorocul Daniel despre această piatră: „și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini...” (Dan. 2:34). Într-o bună zi se va împlini. Apoi eu i-am spus: „Ascultă! Dumnezeu te-a avertizat de atâtea ori”. Și i-am spus: „Tu ești copilul meu. Eu trebuie să te avertizez din nou. Dumnezeu ți-a vorbit în vis și te rog ia-o în serios căci în curând se va întâmpla. Piatra va veni”. A fost un vis din partea Domnului.

Oamenii sunt de părerea că ei Îi slujesc lui Dumnezeu, dar în realitate ei își bat joc de El, având propriile lor argumente. Ei trăiesc în trecut. Dar o mare lumină strălucește. Priviți ce se petrece în întunecimea de astăzi, priviți la lucrurile care au loc: omoruri,

violuri, vrajbă. Cred că Billy Graham a fost acela care a spus în adunarea lui: „De acum în zece ani fiecare cetățean va trebui să poarte o armă pentru a se proteja”. Peste tot se aud lucrurile care se întâmplă acum. Este timpul în care trăim noi acum. O, dar și Lumina strălucește. O, dacă am privi în Cuvânt, atunci noi am ști ce se întâmplă. Acum ei pretind că se închină și umblă în lumină. Așa au pretins și atunci când ei se închinau la acea lumină, dar de fapt ei se închinau la sclipirea unei lumini demult trecute. Crezurile și tradițiile lor i-au orbit, i-au întors de la adevărata lumină a Cuvântului făgăduit.

Cuvântul lui Dumnezeu a fost confirmat prin Isus, Lumina lumii, care a venit și a făcut Cuvântul Lui viu. Priviți, atunci când El a venit după trei ani și jumătate ai slujbei Sale, a fost adus ca Jertfă. El a prorocit, a predicat trei ani și jumătate, iar după aceea a fost stârpit pentru a aduce ispășirea. Chiar Psalmul 22 pe care David l-a cântat s-a împlinit opt sute de ani mai târziu: „*Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit...? Toate oasele aș putea să mi le număr. Ei însă pândesc și mă privesc*”. Aceasta s-a împlinit opt sute de ani mai târziu. Ei au cântat acele cântări în Templu în timp ce Jertfa atârna pe cruce cu mâinile și picioarele străpunse, iar ei n-o vedeau pentru că trăiau într-o sclipire a unei lumini apuse, ca astăzi.

Dacă un om refuză conștient lumina, fuge în pivniță, închide ușile după el, spunând: „Nu este lumină”, atunci undeva el a derapat spiritual. Ei cred crezurile lor în loc să creadă Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este o amnezie spirituală. Este scris în Ioan cap. 1: „*El a venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit*”, cu toate că lumea a fost făcută prin El. „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu*”.

Țineți minte. Noi nu putem trăi în lumina de ieri, nu! Lumina de ieri a trecut, este apusă, nu mai este. Lumina de ieri este doar amintirea a ceea ce a fost ieri, este istorie. Noi nu putem trăi ieri. Deși este același soare, dar în fiecare zi el își aduce puterea luminii lui și mai puternic pentru ca să coacă bobul care urmează să fie recoltat. Razele soarelui devin din ce în ce mai puternice. Primăvara când sămânța este semănată lumina soarelui nu este atât de

puternică, dar atunci când se apropie timpul recoltatului devine dogoritoare. Pe parcursul lunilor martie, aprilie, mai, iunie, iulie lumina soarelui devine din ce în ce mai puternică, tot mai arzătoare. În luna iulie lumina este mai puternică decât în martie. Este același soare. Iar maturitatea creșterii plantei este determinată de lumina și căldura pe care o primește de la soare. Bobul de grâu ar trebui să fie puțin mai maturizat în decursul procesului de creștere. Trebuie să fie mai matur în decursul procesului de creștere pentru că nu mai este în timpul lui Luther sau al metodiștilor, ci a crescut mai departe, este un alt timp. Razele soarelui sunt arzătoare în toată puterea. Viața trece prin tulpină, se adună în învelitoarea bobului și apoi în grăuntele de grâu. Bobul de grâu trebuie să se maturizeze și să devină mai puternic, ajungând la coacere deplină.

Priviți la cele șapte epoci ale Bisericii. Vedeți cum le-a vorbit și ce le-a spus atunci și cum se vor petrece lucrurile până în ultimul ceas în care trăim noi acum. Bisericile trebuie s-o vadă. Luther a semănat sămânța. După aceea a venit Wesley. Apoi a urmat trezirea penticostală, baptiștii, nazarinenii. Dar nu te poți întoarce înapoi. Luther nu s-a întors înapoi ca să trăiască în lumina primei denominații catolice, nu, aceasta nu merge. Apoi a urmat trezirea lui Wesley. El nu s-a întors înapoi la organizația lutherană. Apoi au venit penticostalii care s-au organizat și au făcut același lucru. Dar bobul de grâu merge mai departe în sus. Acum noi suntem într-o altă epocă. Cine vede bobul de grâu maturizat? Ei n-o pot vedea fiindcă ei privesc înapoi la timpul lui Luther, al lui Wesley, la sclipirea baptistă și penticostală. Ei trăiesc în sclipirea unei lumini apuse. Acesta este motivul pentru care ei nu pot primi lumina întregului Cuvânt manifestat în acest timp în care cele șapte peceti au fost deschise și tainele lui Dumnezeu au fost făcute de cunoscut. Dar fiindcă ei o resping nici n-o pot vedea. Ei n-au nicio scuză. El a dovedit-o și n-a vorbit în pilde. Acesta-i adevărul, și totuși ei vor să trăiască într-o sclipire penticostală. Ei spun: „Eu sunt unitarian. Eu fac parte dintre trinitari. Eu aparțin de aceia. Eu aparțin de ceilalți”. Și ei nu văd că trăiesc în trecut, într-o sclipire a lui Wesley, într-o sclipire baptistă, presbiteriană sau nazarineană. Ei s-au organizat, refuzând lumina, și sunt de părerea că ei pot trăi în trecut.

Vă spun aceasta respectuos. Nu vreau să vă rănesc. Eu doresc să vă trezesc. Isus a spus: „*Voi sunteți niște călăuze oarbe, și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă*” (Mar. 15:14). Altfel nu merge. Așa este și acum. Acesta este ceasul în care am ajuns. Dacă vă împiedicați în întuneric nu este vina mea. Eu am făcut tot ce mi-a poruncit El să fac. Începând din anul 1933, jos la râu, când lumina s-a coborât, iar eu am venit aici și v-am mărturisit însemnătatea și de atunci am continuat în toți acești ani.

Orbii îi călăuzesc pe orbi. Dar ceasul este aproape, El va reveni curând. Ei trăiesc în timpul lui Luther, trăiesc într-o sclipire a lui Wesley, în acele sclipiri din trecut, acesta este motivul pentru care ei nu pot vedea Lumina adevărată. Dacă ei s-ar opri câteva minute, să ia Biblia și s-o citească ar vedea că acestea sunt adevăratele făgăduințe pentru acest timp. Conform Mal. 4, El a promis că o va face în acest timp.

Observați pe Israel, care este modelul nostru în călătorie. Ei mâncau mana care era lumina lor. Dar Israel n-a putut mânca mana care căzuse ieri sau alaltăieri fiindcă era putredă și stricată și nu mai era bună. Dacă ar fi mâncat-o ar fi murit. Mana bună pe care au mâncat-o ieri și i-a ținut în viață, i-ar fi omorât dacă ar fi mâncat-o astăzi. Înțelegeți? Astăzi hrana era în putrefacție. Ceea ce au avut Luther, Wesley a fost bun pentru timpul lor. Dar noi trăim acum. Dacă voi rămâneți la ceea ce a fost în trecut, atunci nu vă veți însănătoșa spiritual, nu. Dar voi rămâneți la obiceiurile voastre. Înțelegeți? Mana de ieri a lui Luther nu era bună pentru metodiști. Mana metodistă nu era bună pentru penticostali. Mana penticostală nu este bună pentru astăzi. Înțelegeți ce vreau să vă spun? În fiecare zi, zi de zi Dumnezeu a dăruit mană proaspătă. Așa a făcut-o El în toate epocile Bisericii.

Luther a fost mesagerul care a adus mesajul neprihănirii. Wesley a adus mesajul sfințirii. Penticostalii au adus mesajul restituirii darurilor. Dar acum ajungem în faza când Piatra de încheiere trebuie așezată și Pomul Miresă ajunge la maturitate deplină. Aceași lumină, același soare trebuie să strălucească din nou asupra noastră pentru a aduce recolta la coacere. Dar acum, în timpul recoltei, noi nu ne putem încălzi la lumina din timpul însămânțării –

aceasta nu merge. Dacă am face așa, atunci coacerea n-ar putea avea loc. Aceasta n-ar merge, nu. Lumina aceea a fost bună pentru acel timp, a fost la timpul potrivit. Dar nu poți merge împotriva naturii, căci Dumnezeu vorbește chiar prin aceasta. Desigur, Legile Lui sunt Cuvântul Lui. Un Cuvânt este un gând exprimat. Înțelegeți? Noi știm că este adevărat. Ce este o viziune? O viziune este Cuvântul lui Dumnezeu exprimat. Isus, Pavel și toți au vorbit de această zi; a fost o prezicere despre ceea ce se va întâmpla sau o prezicere a unui eveniment. Iar când acesta se întâmplă noi o vedem. Nu ieri, ci astăzi.

Priviți soarele. Soarele răsare din Est și apune în Vest. Noi toți știm aceasta. Observați epocile Bisericii. Ele au avut același curs. Priviți Soarele dreptății, Fiul înălțat în slavă. El a acționat în cele șapte epoci ale Bisericii. Iar acum noi am ajuns la apusul soarelui. Soarele care se mișcă spre Vest a fost cândva în Est, în Ierusalim unde a început. Apoi s-a mișcat spre Vest. Așa a fost cu epocile Bisericii. Priviți la Pavel. Biserica primară a început în Efes, în Est. De acolo a mers mai departe în Germania, a trecut mai departe prin trei etape: din Asia a trecut peste mare și a ajuns în Germania – acela era timpul lui Luther. De la Luther a mers mai departe în Anglia, prin Wesley. Din Anglia a continuat peste Ocean, în Statele Unite. Acum se va întoarce înapoi în Est. Acesta este timpul serii. Priviți cum epocile Bisericii o arată clar. Mai întâi Pavel, apoi Irineu și toți ceilalți. După aceea, de acolo a mers în Germania, apoi dincolo în Anglia, a mers constant spre Vest. Acum nu poate merge mai departe, doar dacă se întoarce înapoi de unde a venit.

Ce v-am spus despre ceea ce face Dumnezeu în aceste zile de pe urmă? Puteți s-o luați din Scriptură și veți vedea că a fost dovedit pe deplin. O puteți cerceta cum doriți. Noi suntem în ultima epocă a Bisericii. Strălucirea soarelui a devenit tot mai puternică. O mică minoritate a crescut de la neprihănire la sfințire apoi la botezul cu Duhul Sfânt, iar acum are loc așezarea Pietrei de încheiere. De fiecare dată a fost o minoritate. Înțelegeți? Uitați-vă la cele trei faze; devine tot mai puternic, tot mai puternic. Noi suntem în timpul sfârșitului. Observați, Biserica a mers în felul acesta până s-a mutat

în Vest. Dar dacă am merge mai departe noi am ajunge din nou în Est.

Atunci când Ioan a venit din pustie el n-a venit dintr-un seminar. El a fost un bărbat trimis de Dumnezeu. Isus a spus despre el că a adus lumina, el a adus mesajul: Cuvântul care a fost descoperit atunci. El a fost glasul care a strigat în pustie: „*Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru*”. Înțelegeți ce a fost? A fost confirmarea Cuvântului. Același Dumnezeu care a vorbit în timpul lui Moise și mai înainte, este același Dumnezeu care a vorbit și aici și Cuvântul s-a împlinit. El a fost lumina acelui ceas. Tot așa este cu Cuvântul lui Dumnezeu acum în ultimele ceasuri.

Lumina s-a descoperit. Ieșiți afară din Babilon! Nu vă atingeți de nimic ce este necurat. Separați-vă! Lumina strălucește. Noi am văzut-o în epocile Bisericii. În Apoc. 3 este scris că El a fost respins – aceasta se referă și are loc în timpul în care trăim noi acum. De ce? Fiindcă ei trăiesc în trecut. Dacă îi întrebi: „Ești creștin?”, atunci ei răspund: „Eu sunt luteran. Sunt baptist. Eu sunt presbiterian”. Dar aceasta nu înseamnă absolut nimic. Fiecare se poate denumi cum vrea el. Eu nu intenționez să jignesc pe cineva. Dar dacă voi luați doar partea fundamentală nu este suficient. Creștin înseamnă Hristos în voi. Iar dacă Hristos este în voi, atunci Cuvântul Lui este în voi. Cum ați putea voi lumina dacă Cuvântul Lui nu este în voi? Înțelegeți? Căci prin Cuvântul Lui iese lumina la iveală. Lumina de seară strălucește. Lăcustele au mâncat întregul pom: ce a lăsat metodistul a ros baptistul, tot ce a lăsat baptistul a ros pentecostalul și astfel tot pomul a fost ros. Dar cum a spus Ioel, el a văzut că pomul va reveni la viață. Această prorocie se referă la Mireasa Lui. El a spus: „*Eu voi restitui, vă voi răsplăti astfel anii – AȘA VORBEȘTE DOMNUL*” (Ioel 2:25). Eu voi aduce înapoi tot ce au ros lutheranii, wesleyenii și toți ceilalți, Eu voi restitui. Căci seva vine din rădăcina pomului, viața se întoarce înapoi în pom și aduce roadele înapoi. Înțelegeți? Nu organizații. Luther nu a organizat, dar mai târziu urmașii lui au făcut-o. Nici ceilalți mesageri n-au avut nimic de-a face cu vreo organizație, dar cei ce au urmat după ei au făcut-o. Întotdeauna gruparea care a urmat a făcut organizația. Dar

voi nu puteți organiza Cincizecimea. Cincizecimea este o experiență, o trăire, nu o denotație.

Înțelegeți? Noi am ajuns ca grâu la vârful spicului. Viața se adună în grăunte. Această lumină, acest pom este din nou aici. Trebuie să se întâmple același lucru care s-a întâmplat și la început. Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Astăzi El este același ca atunci pentru că El face aceleași lucruri. Să nu scoateți nimic și să nu adăugați nimic Cuvântului. Credeți Cuvântul Lui și rămâneți în Cuvânt. El este același ieri, azi și în veci. Urmăriți, lucrările pe care El le-a făcut se manifestă. Acum ascultați atent. Când era pe pământ, El a zis: „*Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl*” (Ioan 14:12). Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui niciodată.

Dar ce se întâmplă acum? Noi am ajuns la sfârșit de epocă, suntem aici. Ascultați! Dacă calendarul roman este corect, voi știți că la fiecare două mii de ani s-a întâmplat ceva. După primii două mii de ani a venit potopul; după următorii două mii de ani S-a născut Hristos; iar acum ne apropiem din nou de împlinirea a două mii de ani, și astfel se vor încheia șase mii de ani. Domnul Isus a spus: „Din pricina aleșilor acele zile vor fi scurtate”. Isus a spus: „*Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu*”. Mă rog ca Dumnezeu să vă deschidă inima și mintea ca să înțelegeți aceasta.

Acum haideți să vedem ce a făcut El. Atunci El le-a zis ucenicilor Săi: „Dați-le voi să mănânce”. „Dar ei I-au zis: «N-avem aici decât cinci pâini și doi pești.» Și El le-a zis: «Aduceți-i aici la Mine.» El a luat cele cinci pâini și cei doi pești și a hrănit cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii”. Acolo a fost pâine și pește, El le-a luat, le-a înmulțit și i-a hrănit. Dar în zilele din urmă El n-a avut nimic, El doar a vorbit: „Spune: „«Să fie acolo!»». Și a fost acolo”. Așa am trăit-o eu cu acele veverițe. El a spus: «Să fie acolo!» și au fost deja acolo. Înțelegeți? Cuvântul Lui trebuie să se împlinească. Aș putea să vă spun lucruri care v-ar zgudui.

Înțelegeți? Estul și Vestul s-au întâlnit. Ca atunci Moise care a exprimat, și ceea ce exprima el se și întâmpla. Era Cuvântul. Lăsați deoparte toate preocupările și întoarceți-vă înapoi la Cuvânt. Dați

mărturie despre Cuvânt și voi veți vedea ce se va întâmpla. El este Dumnezeu și Cuvântul Lui rămâne veșnic valabil. El a spus ceea ce avea să se întâmple, El este același Dumnezeu. Isus Hristos este același Fiu al lui Dumnezeu. Așa cum a luat El atunci pești și a hrănit poporul, spunând: „*Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea*”. Dar oamenii refuză să vadă că se întâmplă lucrări și mai mari.

Știți, tocmai mă gândeam la ceva. Voi știți ce se petrece în acest timp, mai ales atunci când lumina este respinsă. Eu știu că în Anglia a avut loc un jaf în care s-au furat șapte milioane de dolari. Știți cum au acționat acei jefuitori? Au făcut-o la răsăritul soarelui, când se formează o reflexie de lumină falsă. Într-un astfel de timp s-a petrecut cel mai mare jaf pe care l-au cunoscut Națiunile Unite. Cum s-a întâmplat? Era chiar în timpul tranziției de la un timp la celălalt.

Ce are loc acum? Denominațiile i-au jefuit pe copiii lui Dumnezeu de adevăratele binecuvântări: de botezul cu Duhul Sfânt, de puterea lui Dumnezeu, a Cuvântului. Ei pretind că au Cuvântul. Dar dacă Cuvântul este în voi, atunci veți recunoaște ce face Dumnezeu în timpul vostru. Înțelegeți? Atunci ei ar fi putut vedea, dar ei au respins lumina. Ei erau uniți în denominațiile lor, aveau crezuri formale și reci. Dar Biblia spune că Cuvântul lui Dumnezeu este sămânța bună pe care a semănat-o Semănătorul. Toate crezurile nu vor putea duce nimic la coacere, ci ei vor putea duce la coacere doar neghina de lângă grâu. Grâul este Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu care ajunge să răsără. Cei sfințiți de Dumnezeu trăiesc Cuvântul lui Dumnezeu care ajunge la viață în ei. Acum ei ajung la coacere. Noi o vedem astăzi. Astăzi auzim câți frați încearcă să predice: scumpul nostru frate Billy Graham, baptiștii, metodiștii și toți care mai sunt. Toți încearcă să facă ceva în denominația lor. Iar catolicii îi atrag pe toți la ei. Ce va mai rămâne din totul? Ei nici n-o știu, sunt prinși în lațul lor, fără să observe ceva. Înțelegeți? Bineînțeles. Voi nici nu trebuie să intrați în Consiliul Mondial al Bisericilor. Dar dacă voi respingeți acest Cuvânt atunci nu mai trebuie să faceți altceva fiindcă deja ați și făcut-o. Indiferent că ești în Consiliul Mondial al Bisericilor sau dacă ești persoană individuală, dacă locuiești în Washington sau în orice alt loc, dacă

respingi Cuvântul vei fi deja însemnat. Acum priviți ce se întâmplă în acest timp. Bisericile și denomițiile Îl resping pe Hristos, ei trăiesc în trecut ca și cum ar putea trăi în lumina trecutului.

Cineva mi-a zis: „Domnule Branham, eu doresc să știu cum botezi tu, de fapt?”. El era un preot catolic care o cunoștea pe sora pe care am botezat-o. El mi-a zis: „Episcopul vrea să știe aceasta”. El a vrut ca să jur că botez în felul acesta. Eu i-am spus: „Eu nu jur în niciun fel. Dacă vrei să crezi, atunci crede ce îți spun. Dacă nu, atunci nu crede”. Eu i-am spus: „Eu botez cu botezul creștin”. Apoi el a întrebat: „Ce vrei să spunei, prin scufundare?”. Eu i-am răspuns: „Acesta este singurul fel pe care îl cunosc”. Și i-am mai spus: „Botezul în Numele lui Isus Hristos este singurul botez despre care este scris în Biblie”. El și-a notat aceasta și a zis: „Știi că Biserica catolică obișnuia să boteze în felul acesta la început?”. Discuția a continuat în felul acesta, și apoi i-am răspuns: „Nu. Eu am aici cărțile. Dacă dorești să citești, atunci o putem face împreună”. Apoi l-am întrebat: „De ce n-o mai face Biserica și astăzi?”. El a spus: „Noi avem putere să schimbăm lucrurile, chiar și să iertăm păcatele”. Eu l-am întrebat: „Când afirmi aceasta o poți arăta din Cuvântul Domnului?”. El a spus: „Bineînțeles. Petru a fost capul Bisericii și lui i-a fost dată autoritatea”. Eu i-am spus: „Ascultă! Petru le-a spus următoarele: *«Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre»*”. Aceasta este ceea ce spune sfânta Scriptură”. El a răspuns: „Dumnezeu este în Biserica Lui”. Eu i-am spus: „Dumnezeu este în Cuvântul Său. Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși”.

Și protestanții cad cu miile, pentru că ei botează cu același botez. Dar ce este? Ei nu umblă în lumină, ci se uită în urmă. Cum a fost întotdeauna așa se întâmplă și acum. Ei resping Lumina din cauza crezurilor lor care i-au orbit. Ei resping Lumina și prin aceasta Îl resping pe Hristos, viața veșnică. Vechile denomiții reci nu pot aduce niciodată viața pentru că ele sunt mulțumite ca denomiții.

Eu i-am spus preotului: „Sigur că da, biserica catolică și-a avut începutul la scurt timp după Cincizecime, chiar la început,

desigur. Aceia care atunci au primit puterea Duhului Sfânt n-au fost catolici, cu siguranță nu”.

La început Dumnezeu a binecuvântat puternic. Adevărații martori dădeau mărturie despre adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu și botezau în Numele Domnului Isus Hristos. Dar apoi a pătruns înăuntru botezul fals în titluri și din aceasta s-a dezvoltat biserica romană. Este scris că: *„În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc”* (Fapte 2:1). Nu scrie că „un preot umbla și punea ceva pe limba scoasă”, nu! Ci, deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, focul Duhului Sfânt a căzut și niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Ei au fost umpluți cu Duhul Sfânt.

Eu i-am spus: „Acesta este modul cum se primește Duhul Sfânt”. Atunci Petru a spus: *„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele! Aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă, AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură!»*. Același lucru se întâmplă și astăzi. Unii primesc, alții resping. Hristos este viața veșnică pe care El ne-o dăruiește. Cuvântul Lui s-a făcut trup în noi. Numai Duhul Sfânt poate face Cuvântul viu. Isus a spus în Mar. 16: „Mergeți în toată lumea!”. Dar acest lucru încă nu s-a întâmplat. *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma...”* (Mar. 16:15-18). Cât de departe? În toată lumea. Cine? Fiecare credincios. Până când? Până la revenirea lui Isus.

Isus a spus: *„Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu”*. O ce minunat! Noi nu ne putem depărta de aceasta. Înțelegeți de ce se află ei în întuneric? Doar pentru că au respins Lumina.

Acum mă apropii încet de încheiere. Vă mulțumesc că aveți răbdare cu mine. În această lume este atâta întunecime pentru că bisericile doresc să trăiască în sclipirea luminii trecute. N-a spus Isus

în Mat. 24 că în zilele din urmă cele două duhuri vor fi atât de apropiate încât, dacă ar fi cu putință, ar înșela chiar și pe cei aleși? Noi suntem în zilele de pe urmă. Aceste organizații care numesc tradițiile lor ca adevăr, vor fi atât de apropiate de lucrurile adevărate. Vă spun că chiar și pentecostalii care nu cred Cuvântul lui Dumnezeu vor fi înșelați. Voi puteți vedea că toți au doctrinele lor. Lutheranii, bapțiștii, metodiști, toți și-au fixat doctrina lor și botează în formula trinitară: „Tată, Fiu și Duh Sfânt”. Iar pe deasupra mai au și crezurile lor. Ce fac ei? Ei privesc în urmă și călăuzesc bisericile la abator, la măcelărie. Dar cei aleși nu vor fi înșelați.

Voi știți că chipul fiarei lucrează împreună cu fiara. În felul acesta, strănși împreună, vor fi aduși înapoi și vor fi legați cu Roma. Voi știți pentru că eu v-am spus-o. Mai demult un țap conducea oile la abator. Dar când ajungea acolo, țapul sărea afară și lăsa oile să intre înăuntru, înainte. Astăzi țapii denominaționali conduc oile nevinovate la măcelărie și se prăpădesc. Acesta este semnul fiarei. Eu vorbesc în Numele Domnului. Am spus aceasta mai demult, acesta este adevărul. Ce este fiara? Este ierarhia romană, prima organizație. Ce este cu protestanții care se unesc acum? Înțelegeți? Exact același lucru, se repetă încă o dată. Dar în fața întinericului prezent noi totuși am văzut cum lumina lui Dumnezeu strălucește. În acest timp noi am văzut lumina Lui, conform Cuvântului Său făgăduit și descoperit în acest timp. Sunt atât de bucuros.

Nu demult, în Florida, un predicator mi-a spus că avea un Chevrolet frumos. El a încercat totul dar mașina nu-i pornea. A dus-o la mecanic, i-a schimbat bujiile și a încercat totul, dar mașina nu funcționa. Dar deodată a venit la el un bărbat îmbrăcat frumos și i-a spus: „Aș putea să-ți dau un sfat?”. El a spus: „Da, domnule”. El i-a zis: „Ia aceasta, pune-o împreună cu aceasta și încearcă încă o dată fiindcă mașina va porni”. Așa s-a și întâmplat, mașina a pornit. Atunci mecanicul a întrebat: „Vă rog spuneți-mi cine sunteți?”. El i-a răspuns: „Eu sunt inginerul șef de la fabrica Chevrolet. Sunt proiectantul acestei mașini și îi cunosc fiecare mișcare”. El i-a mulțumit.

Ce este? Noi Îl avem pe Domnul aici. El știe ce face, El știe cum să ne conducă și să ne călăuzească. Nu metodiști, bapțiști și toți

ceilalți. El își conduce poporul. Înțelegeți? Mâna Lui trebuie să intervină și în puterea învierii Lui se întâmplă toate lucrurile. Aleluia! Astăzi El umblă printre noi în puterea învierii Lui și se dovedește ca fiind Dumnezeu cel viu. El așează mădulele împreună ca să funcționeze, desigur. Aceasta este credința și acesta este efectul credinței în Cuvântul Lui făgăduit. El reșează Biserica Lui, conform Cuvântului Său. Nu după prescripțiile organizațiilor. Ci conform Cuvântului Său. Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, în mijlocul întunericii, în acest timp întunecat în care am ajuns acum. Imediat ajung la încheiere.

Cum i-am spus acelui preot: „Dacă voi toți sunteți Biserica originală, atunci de ce nu mai aveți aceeași putere pe care a avut-o Biserica la început?”. El a spus: „O, noi suntem mai mulți acum. Acum nu mai avem nevoie de acele lucruri”. Eu i-am spus: „Dar Cuvântul spune: «Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred»”. Cine va conduce Mireasa afară din acest întuneric? El, Cel care a întocmit planul, El o va scoate din toate aceste rătăcirii și priviri în trecut la denominații și la tot ceea ce învață ele; unde li se spune: „Dacă aparții de noi atunci ești în siguranță”. Așa cum i-am spus preotului: „Dacă voi sunteți Biserica originală, atunci de ce nu mai aveți aceeași putere cum a avut-o Biserica de la început?”. El a spus: „O, acum suntem foarte mulți. Nu mai avem nevoie de acele lucruri”. Dar Cuvântul spune: „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred”. Și din câte știu eu, Dumnezeu și Cuvântul Său nu se schimbă niciodată. El a recunoscut: „Da, așa este scris”. Dar ei toți trăiesc în trecut. Metodistii arată spre ale lor, baptiștii spre ale lor și toți ceilalți indică spre ceea ce au avut ei odată.

Dar unde ne aflăm acum? Unde este Mireasa? Penticostalilor, unitarienilor, ce ați făcut și voi? Și voi v-ați organizat. Ce este cu voi acum? Aparțineți voi de Mireasă? «Adunările lui Dumnezeu» sunteți voi din Mireasă? Sunteți voi pregătiți să credeți? Ce se va întâmpla cu sărmanii oameni? Dar Mireasa va veni la existență, va fi acolo.

Acum câțiva ani am fost în New Mexico, dar nu știu dacă voi ați aflat de acea adunare. Acolo noi am ținut o adunare. Dintr-o dată s-a stins lumina și s-a făcut întuneric peste tot în acea mare încăpere.

Vă spun că într-un astfel de întuneric nu vezi absolut nimic și nu te descurci absolut deloc. Acolo oamenii s-au speriat de moarte și au început să țipe, copiii urlau după tații și mamele lor. Așa ceva nu mai trăisem.

Dar așteptați până va sosi timpul. Timpul este aproape aici. Azi mergeți aici și dincolo, dar într-o bună zi timpul se va împlini, și voi veți începe să strigați. Înțelegeți? Voi aveți o neprihănire proprie și nu vedeți ce face Hristos. În denomiții sunt mulți oameni buni, neprihăniți. Eu nu judec pe nimeni, nu. Dumnezeu să-i ajute pe toți. Dar eu știu că Mireasa o va auzi.

Apoi, dintr-o dată, s-a auzit o voce care striga în acea mare încăpere întunecoasă: „Nu vă temeți! Există aici un om care poate aprinde lumina”. Și deja toți au fost mulțumiți când au auzit aceasta: „Este aici un bărbat care poate aprinde lumina”. Voi puteți ieși afară din întuneric.

El este Acela, El este Lumina, El aprinde lumina. Hristos trebuie să vă conducă afară din întuneric și să separe lumina de întuneric. El Își va scoate afară dintre neamuri un popor care să-I poarte Numele. Care este Numele Lui? Numele Lui nu este baptist, metodist, prezbiterian, lutheran. Numele Lui este Isus Hristos. El este Lumina adevărată și în El nu este întuneric. El este Cuvântul, iar Cuvântul este Lumină și Viață. În fiecare epocă El a descoperit Cuvântul care a devenit Lumină. Întotdeauna au existat oameni care n-au trăit în trecut, ci trăiau în prezentul lor și vedeau Lumina strălucind în timpul lor.

El este aici. Nu vă temeți! El a aprins lumina. El a zis: „*Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu*” (Ioan 14:12). El a zis: „Așa cum Tatăl M-a trimis așa vă trimit și Eu”. Tatăl care L-a trimis pe El era în El. Isus care vă trimite pe voi este în voi. Lucrările pe care le-a făcut El atunci le face și acum din cauză că Cuvântul devine trup în voi, iar voi deveniți lumina acestui timp. El arată calea spre viață prin lumină. Oamenii înțelepți care nu sunt orbiți de crezuri și denomiții vor umbla în lumina Cuvântului Său. Există un om aici care poate aprinde lumina, prin confirmarea Cuvântului Său făgăduit pentru acest timp. El care a făgăduit

Cuvântul pentru această zi este chiar aici cu noi pentru a-l împlini și dovedi.

Nu mai umblați în întuneric. Așa cum este scris: „Cei înțelepți vor fi curățați, albiți și lămuriți”. Nimeni nu trebuie să ne forțeze, nu. Astăzi peste tot se aude că toate bisericile trebuie să intre în Consiliul Mondial. Voi veți vedea că într-o bună zi va trebui să vorbesc aspru împotriva lor. Voi veți fi ori de partea lui Dumnezeu ori de partea cealaltă. Cale de mijloc nu există. Va veni timpul când dacă veți îndrăzni să vă rugați pentru bolnavi sau veți sluji cu darurile Duhului care se manifestă prin voi – să fiți atenți ce se va face atunci cu voi. – vi se va interzice s-o faceți doar dacă veți aparține de această uniune.

Acum fiți siguri că voi aparțineți lui Hristos fiindcă va veni timpul când veți avea nevoie de El. Veniți la Hristos! Veniți la Cuvânt. El Își confirmă Cuvântul și ne arată că El este Lumina acestui ceas. El este Lumina descoperită, El este Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup. Și astfel Cuvântul lui Dumnezeu s-a adeverit. Ce spunea Scriptura că trebuia să facă Mesia? Femeia de la fântână a spus: „Știu că are să vină Mesia (cărui a I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile. Tu cine ești? Isus i-a zis: «Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.»” (Ioan 4:25-26). Înțelegeți? Lumina a strălucit asupra Cuvântului făgăduit. Acolo era Lumina. Femeia a fugit în cetate și a zis oamenilor: „Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Mesia, Hristosul?”.

Amintiți-vă. În fiecare epocă, în mijlocul întunericului, Dumnezeu a trimis întotdeauna Cuvântul Lui ca să despărțea lumina de întuneric. El a trimis pe Luther ca o lumină strălucitoare, și Luther a despărțit lumina de întuneric. Apoi a venit un John Wesley și a despărțit lumina de întuneric. După ce totul s-a răcit au venit metodiștii, bapțiștii și toți ceilalți. Când totul era ruinat și rece au venit penticostalii și din nou lumina a fost despărțită de întuneric.

Acum a sosit ceasul ca acest Cuvânt să fie confirmat, El îl va dovedi. De fiecare dată El desparte lumina de întuneric așa cum a făcut-o la început. Uitați-vă înapoi copii. Permiteți-mi să vă mai spun acest lucru. Este Unul prezent. Nu vă temeți, indiferent de ceea

ce spun oamenii! Eu Îi mulțumesc pentru prezența Lui care nu dă greș niciodată. El este aici, și fiți atenți la ceea ce El face. Așa este. Este Cineva aici care poate aprinde lumina și care o poate da. Voi nu trebuie să rămâneți în moartea denominațiilor, nu! Voi puteți ieși afară din ele. Ați văzut voi marea Lumină? Același care a reflectat lumina atunci este Același care la început a spus: „Să fie lumină!”. El este același ieri, azi și în veci. Acum El este aici și El poate aprinde lumina. Nu vă temeți! Să nu vă temeți când va veni persecuția, căci El va fi cu voi, desigur. Voi spuneți: „Arată îngrozitor de întunecat”. Nu vă îngrijorați cât de întunecos este. S-a făcut lumină. Este aici Cineva care poate aprinde lumina. Da, ca și Șadrac, Meșac și Abed-Nego care au fost aruncați în cuptorul încins, dar acolo El era prezent și a putut anihila arșița focului. Atunci El a fost numit „cel de-al patrulea om”. Întotdeauna El este prezent acolo unde se află poporul Său credincios. „*peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții, a răsărit lumina*”. Să nu-L respingeți. Primiți-L în Numele Domnului. Amin.

Să ne plecăm capetele. [Fratele Branham cântă cântarea „Noi umblăm în Lumină”].

Noi umblăm în Lumină,

Lumina minunată și frumoasă!

Veniți unde picăturile de rouă ale milei sunt luminoase.

Strălucește peste tot în jurul nostru, ziua și noaptea,

Isus, Lumina lumii.

Noi umblăm în Lumină,

Este o astfel de Lumină frumoasă!

Care vine acolo unde picăturile de rouă ale milei sunt luminoase.

Strălucește peste tot în jurul nostru, ziua și noaptea,

Isus, Lumina lumii. Amin.